

РЕШЕНИЕ

№ 7215

гр. София, 02.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Адриан Янев

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **9729** по описа за **2021** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във вр. чл. 63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е касационна жалба на [фирма] - [населено място] срещу Решение от 07.09.2021 г., постановено по НАХД № 14333/2019 г. по описа на СРС, НО, 18 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 144/30.07.2019 г. на началника на ГПУ С., при РД ГП-Аерогари, ГДГП-МВР. Навеждат се доводи за незаконосъобразност на решението, като постановено при съществени процесуални нарушения, нарушение на материалния закон и необоснованост. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени изцяло наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът редовно призован, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Ответникът – ГПУ С., при РД ГП-Аерогари, ГДГП-МВР, чрез процесуален представител оспорва жалбата. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Производството пред районния съд е образувано по жалбата на [фирма] - [населено място] срещу наказателно постановление № 144/30.07.2019г. на началника на ГПУ С.,

при РД ГП-Аерогари, ГДГП-МВР, с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв., на основание чл. 51 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/, за извършено нарушение на чл. 20, ал. 1, т.1, вр. чл. 19, ал.1, т.1 ЗЧРБ, затова че на 30.06.2019г. около 02.30 часа в [населено място], на ГКПП – Аерогара С., при извършване на гранична проверка на влизащите в Република България пътници, пристигнали с полет FB 478 от Б. за С., е установено, че след като е било длъжно да провери документите за пътуване преди да извърши услугата по превозване на лицето А. Кvon, [дата на раждане], гражданка на Руската Федерация, превозвачът го е превозил до Република България, без валиден документ за пътуване, като е издал превозни документи – билет и бордна карта.

С Решение от 07.09.2021 г., постановено по НАХД № 14333/2019 г. по описа на СРС, НО, 18 състав е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 144/30.07.2019г. на началника на ГПУ С., при РД ГП-Аерогари, ГДГП-МВР..

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила – съответно на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, НП е издадено от компетентен административен орган, спазена е формата за съставяне на АУАН и НП, които съдържат всички необходими реквизити. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, същото не съставлява маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН, а наложеното наказание „глоба“ в предвидения в закона минимален размер, е правилно определена.

Решението е постановено при спазване на материалния закон.

АУАН е съставен от компетентен орган - командир на отделение ГКПП-Аерогара С., надлежно упълномощен със заповед на министъра на вътрешните работи за съставяне на АУАН за административни нарушения по ЗЧРБ, а НП от зам.-началника, в качеството му „за началник“ на ГПУ С., при РД ГП-Аерогари, ГДГП-МВР, в предвидената от закона писмена форма. АУАН и процесното НП съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. АУАН и НП съдържат описание на нарушението и датата на извършването му, установен е нарушителя, по съответния за това ред, посочен издателя на акта, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен, така че да може жалбоподателя да разбере какво е нарушил. При издаването на АУАН и съответно НП е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. Не се установяват твърдените от жалбоподателя нарушения на чл. 57 ЗАНН, тъй като акта съдържа всички предписани от закона реквизити, а нарушението е посочено в степен, че да бъде разбрано от нарушителя.

Касационният състав счита, че районният съд е изяснил фактическата обстановка по делото от събраните писмени и гласни доказателства, които са обсъдени поотделно и в съвкупност. Правилни са изводите на СРС, че санкционираното дружество е осъществило състава на вмененото му нарушение от обективна страна и правилно е

била ангажирана административнонаказателната отговорност.

В чл. 20, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ е посочено, че превозвач, който превозва по суша, по въздух или по вода до и/или от Република България чужденци, преди да извърши услугата, е длъжен да установи наличието и валидността на документа за пътуване и на визата, когато такава се изисква, както и дали същите съдържат явни преправки, зачертавания, заличавания, добавки и други в данните, следи от подмяна на снимката, както и дали изображението на снимката позволява установяване на самоличността на притежателя. А в чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ е предвидено, че чужденец, който влиза в Република България или преминава транзитно през нейната територия, в зависимост от целта на пътуването, трябва да притежава редовен паспорт или заместващ го документ за пътуване, както и виза, когато такава е необходима.

В случая, съдът намира за безспорно установено по делото, че с полет FB 478 от Б. за С. е пътувала А. Kvon, гражданка на Руската Федерация, която не е притежавала валиден редовен паспорт или заместващ го документ за пътуване. Безспорно е и че това не е установено от превозвача преди да извърши услугата по превоза и преди бъде издаден превозен документ – билет и бордна карта. Съдът намира за доказано, че лицето е следвало да притежава валиден документ за пътуване, тъй като за него са били налице условията на чл. 19, ал.1, т.1 ЗЧРБ. Не са предвидени изключения, при които чужд гражданин може да влезе на територията на страната без редовен паспорт или заместващ го документ за пътуване. Съгласно легалната дефиниция, дадена в §1, т.3 ДР на ЗЧРБ, "Паспорт или заместващ го документ за пътуване" е този, който е издаден по законоустановения ред на съответната държава, в който може да бъде положена виза и който дава право на чужденеца да се завърне в държавата, от която влиза, в държавата на произход или в трета държава, снимката в него позволява установяване самоличността на притежателя му, не съдържа преправки, зачертавания, заличавания, добавки и други в данните, няма следи от подмяна на снимката, положените печати са ясни, изображението на снимката съвпада с образа на притежателя и срокът му на валидност не е изтекъл.

Превозвачът е бил длъжен да извърши проверка на пътника дали притежава редовен паспорт или заместващ го документ за пътуване, преди да издаде превозен документ – билет и бордна карта. Като не е осъществил тази проверка, [фирма] е допуснал нарушение на чл. 20, ал. 1, т.1, вр. чл. 19, ал.1, т.1 ЗЧРБ.

След като нарушението е доказано по несъмнен начин, както и участието на нарушителя в него, то съвсем законосъобразно административно-наказващият орган е ангажирал административно-наказателната отговорност на касатора и е наложил санкция по реда на чл. 51 от ЗЧРБ в предвидения от закона минимален размер 2 000 лева. Така определената санкция е справедлива и съответна на извършеното нарушение ще допринесе за постигане целите на наказанието, визирани в нормата на чл.12 от ЗАНН.

Като е достигнал до тези изводи и е отговорил на възраженията на дружеството, СРС е постановил правилно и законосъобразно решение, което следва да бъде потвърдено. С оглед изхода на делото и във връзка с изменението чл.63, ал.3-5 от ЗАНН /ДВ, бр.94 от 29.11.2019г./, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева, съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XV касационен състав.

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 07.09.2021 г., постановено по НАХД № 14333/2019 г. по описа на СРС, НО, 18 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 144/30.07.2019 г. на началника на ГПУ С., при РД ГП-Аерогари, ГДГП-МВР. ОСЪЖДА [фирма] - [населено място], ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор Х. Т. Т. да заплати на Главна дирекция „Гранична полиция“ при Министерството на вътрешните работи съдебни разноски в размер на 100 лева. РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.